

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Constitvtiones Societatis Iesv

Ignacio <de Loyola>

Romae, 1570

De Modo Dimittendi. Cap. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68489](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68489)

qua cum non posse progredi in laboribus, quos noster procedēdi modus requirit ad Deo in eo seruiendum, videretur: ex parte rerum animi, quādo, qui ad probationem admissus fuit, se componere ad vitam sub Obedientia & iuxta modum procedēdi Societatis ducendam non posset; quòd nequeat, vel nolit proprium suum sensum aut iudicium infringere; vel propter alia impedimenta, quæ à natura, vel à consuetudine promanarent.

¶ Quartum, si cerneretur id fore contra bonum aliorum, qui de Societate non sunt; Vt si detegeretur vinculum matrimonij, vel seruitutis legitimæ, vel æs alienum magni momenti: quibus in rebus, dum initio examinaretur, veritatem subticuisset. Quæuis harum quatuor causarū satis esse videtur, vt Deo gratius fore iudicemus, honestè dimitti eū, in quo locum habuerint, quàm imprudentem in eo retinendo charitatem exercere.

DE MODO DIMITTENDI. Cap. III.

IN CAPVT III.

DE modo dimittendi.

¶ CVM ijs, qui dimittendi erunt,* obseruari eum modū conueniet, qui in cōspectu Dei dimittenti,

¶ ANIMaduertendū est, quòd Consti-

tutiones de eo modo dimittendi loquuntur, cum palam id, ac propter causas manifestas efficitur. Sed præter hos nonnulli occultè dimitti possunt; quādo causæ (quæ pluri-

C ma, &

ma, & quidem ex illis aliqua sine peccato esse possent) essent occulta; & si non dicerentur, in alijs aliquid perturbationis timeretur. Tunc enim conducibilius est aliquo pretextu (vt probationum) extra domum mitti, quàm si eorum dimissio publicaretur.

Ad hos hoc modo dimittendos satis erit, si Præpositus, qui ad id facultatem habuerit, re Domino commendata, & vnus, aut plurium audita sententia (si iudicauerit in Domino cum eis rem esse conferendam) statuat quod factò opus sit, & exequatur.

Notandum est etiam, ea, quæ de modo dimittendi dicuntur, ijs magis conuenire, qui in probationibus versantur; minus autem illis, qui in corpus Societatis cooptati sunt; vt Scholastici approbati, & Coadiutores formati; ac multò

minus Professis, in quibus charitas & discretionis donum à Spiritu sancto datum docebit modum, qui in eis dimittendis tenendus sit; si Deus permitteret, vt hoc facere esset necessarium.

dimittenti, dimisso, & alijs domesticis, & externis magis satisfaciat. Quod attinet ad dimittentem ob causas superius dictas tria obseruentur.

Primum est, vt oret ipse Dominum, & domi orari ea intentione curet (quamuis quis sit pro quo oratur non intelligatur) vt docere Dominus noster dignetur ea in re, de qua agitur, suam sanctissimam voluntatem.

Alterum, vt id conferat cum aliquibus, seu aliquo ex domesticis, qui ad hoc negotium aptiores ei videantur;

videantur; & audiat, quid illi sentiant.

4 Tertium, vt omnem exuendo affectum, & maiori Dei gloria præ oculis cõstituta, ac cõmunis boni, tum etiam (quoad eius fieri poterit) particularis ratione habita, expendat hinc inde causas, & statuatur, an dimittere debeat, nec ne.

5 Quod ad dimissum attinet, tria itidem obseruentur: primum exterius; vt recedat ex domo, quantum fieri possit, sine dedecore vel ignominia, ac * secum omnia sua ferat.

6 Alterum interius; vt eum dimittere Superior curet, conseruata, quantum fieri potest, charitate ac beneuolentia erga domum, & quanta cum consolatione in Domino fieri poterit.

7 Tertium; vt circa statum vitæ studeat eum dirigere vt aliquam conuenientem viã seruiendi Deo ineat, vel in Religione, vel extra eam; prout diuinæ voluntati cõuenientius fore videbitur. Demum consilio & oratione, & si quid aliud charitas dederit, iuuare curet.

Vt satisfiat
 tuat, num illi aliquid amplius, quàm quòd inuenitur de rebus ipsius, dari debeat, nec ne; & si amplius, quantum.

B ¶ Ea, quæ ipsius esse constet, difficile non est statuere, vt secum ferat. Verum in ijs, quæ vel expēdit, vel dedisset Societati, vel aliqui, si accidisset, vt ficto animo in Domo vel Collegio ipsius habitasset, prudentia Superioris dimittentis relinquatur; vt habita ratione tum æquitatis, tum ædificationis, sta-

C ij C ¶ Reddere

Vt satisfiat alijs domesticis, & externis, tria etiã obseruentur.

Primum est, vt quantum fieri poterit curetur, nequid perturbationis in alicuius animo propter dimissionem maneat, * ratione

C ¶ *Reddere rationem causarum, propter quas aliquis dimittitur, vel non reddere in communi, vel in particulari; magis, vel minus conueniet: prout is, qui dimittitur, in maiori vel minori existimatione, & magis aut minus domi & foris charus fuerit.*

reddita, quantum satis erit, quibus reddi opus sit: abstinendo, quantum fieri poterit, à defectibus, qui publici nõ fuerint, declarandis; quamuis in eo, qui dimittitur, nonnulli deprehensi fuissent.

Alterum; ne malè affecti maneant erga dimissum, & quantum fieri possit, ne de eo malè sentiant; sed potius eius vicem dolent, & in Christo eum diligant, ac diuinæ Maiestati in suis orationibus, vt eum dirigere, & ei misericordiam impedere dignetur, commendent.

Tertium, vt detur opera, vt eius exemplo iuuentur, si qui minori cum ædificatione, quã par esset, domi versantur; & timeant, ne sibi tantundem accidat, si nolent proficere. Et externi item, quibus id innotuerit, ædificationem accipiant, quòd domi non toleretur id quod tolerari ad Dei gloriam non debet.

QVOMODO